

Yazarlar

Ayşe Arman: En yakışıklı bilimsel sosyalist

Ayşe
Arman

Ayşe ARMAN

Mehmet Bora Perinçek. 78'li. Zehir gibi. Üç dili (İngilizce, Almanca, Rusça) çok iyi konuşuyor, son derece bilgili. Doğu Perinçek'in oğluyula röportaj yapmak, iyi fikir gibi gelmişti. Fakat o kadar "tutarlı" cevaplar verdi ki, beni mahvetti! Kapıda Şule Perinçek'le karşılaştık, küçük oğluyula bir yerlere gitmesi gerekiyordu. O, çok çok sade döşenmiş eve girdik. Boydan boya kütüphane, binlerce kitap. Mehmet, içeriden annesinin yaptığı elmalı turtayı getirdi. O kadar hoşuma gitti ki. Afiyetle yedik, yeşil çaylarımızı içtik ve röportajımızı yaptık. Evden çıkarken annesine bir not yazdım: "Elmalı turtanız da oğlunuz da şahane..." diye. Gerçekten de insanın içi titriyor, Mehmet'e bakınca. Kocaman adamlar gibi konuşuyor. Söylediklerine inanıyor. Biraz ayrı gezegenlerde yaşıyoruz izlenimine kapılmadım değil! İlkokuldayken gemi kaptanı olmak isteyen Mehmet Perinçek, bugün hukuk okuyor, dördüncü sınıfta ve aktif siyasetin içinde yer alıyor...

Doğu Perinçek'in oğlu olmak sizi eziyor mu?

- Niye ezsin ki?

Belki babanızın davasını sürdürmek zorunda hissediyorsunuzdur kendinizi?

- Yoo, bu benim kendi tercihim. Ama yetiştirilme tarzımın da mutlaka etkisi olmuştur.

Siyasi davalar babadan oğula geçen hanedan sistemi değil yani.

- Tabii ki hayır, bir bilinç ve vicdan meselesi. Türkiye'nin bu durumundan rahatsızlık duymuyorsanız, babanız kim olursa olsun...

Sigara içebilir miyim?

- Tabii. Ben de içiyorum.

Samsun içiyorsunuz. Marlboro içemez misiniz?

- Yabancı tütün kullanmıyorum. İşin kendi pratiğiyle, bilinciyle çelişecek bir

şey. Türkiye'nin bağımsızlığı için mücadele ediyorsunuz, kendi ulusal pazarının olması gerektiğini söylüyorsunuz, tütün kotasına karşı çıkıyorsunuz, köylere gidiyorsunuz... Olmaz yani. Ben yazın tütün tarlalarında çalıştım, Bergama'da. Böyle bir pratik içerisine girip de Marlboro ya da Camel içmek doğru değil.

Tütün tarlalarında çalışma fikri nereden çıktı?

- Bizim partinin gençlik kolu var: Öncü gençlik. Yazları köy çalışması yapıyor. Köylülerle birlikte yaşıyorsunuz, her sabah dörtte beşte kalkıyorsunuz, tütün nasıl kırılır onu öğreniyorsunuz...

ROMANTİK DEĞİL GERÇEKÇİYİZ

Kendinizi ne olarak tanımlıyorsunuz siz? Komünist mi?

- Bilimsel sosyalist. Parti tüzüğümüzde böyle geçiyor.

Peki bilimsel sosyalist olmak için biraz geç kalmadınız mı? Yeryüzünde ideolojiler silinmeye doğru giderken...

- Yoo, tam tersi. Tam da dünyanın bilimsel sosyalizme ihtiyaç duyduğu bir dönem. Çin mesela, dünya nüfusunun üçte biri değil mi? Sosyalizmle yönetiliyor. En son komünist parti Moldova'da iktidara geldi, bundan üç ay önce, ben de gittim. Dünyanın başka yerlerinde de sosyalistler iktidara geliyor. Türkiye'ye bakalım: Cumhurbaşkanlığı'nın raporu var, diyorlar ki yüzbinlerce çocuk sokaklarda yatıyor, tiner çekiyor, İstanbul'da 16 yaşının altındaki kızlar fuhuş yapmak zorunda kalıyor. Türkiye'deki açlık sınırı yüzde 30 yüzde 40 olarak dile getiriliyor. Diğer taraftan da Türkiye'nin başına bir Amerikan valisi atıyorlar... Üretim toplu yapıyor ama paylaşım toplu değil. Bütün bu çelişkiler ancak sosyalizmle çözülebilir.

Artık bitmiş bir şeyin savunucusu olarak siz kendinizi nasıl hissediyorsunuz a) bir romantik olarak b) bir isyancı olarak

- Bu iş bir bilim. Kafadan uydurma veya kendi yarattığımız bir ütopya değil. Asıl bu gidişata hayır demeyenler, bu sistemi muhafaza etmek isteyenler romantizm yapıyorlar. Biz gerçekçiyiz.

Ömrü hapislerde geçmiş bir babanın oğlusunuz. Babanızla ilişkilerinizde bir kopukluk var mı?

- Üç yaşındayken böyle bir şeyle karşılaşırsanız, bu hayatınızın bir parçası oluyor. 80'de girdi 4 sene kaldı. 90'da 1 sene. Bir de en son 98-99'da. Ben varken bu kadar yani. 80'de içeri girdiğinde babama yazdığım mektuplar var. Hatta onun bana yazdıkları çocuk kitabı oldu. İlişkimizde hiç bir kopukluk yok.

Dava adamlarının çocuk yapması haksızlık değil mi?

- Niye? O mücadele içerisinde insanın kendi çocuklarıyla beraber olması güzel bir şey. Onları istediği şekilde yetiştirmesi, büyütmesi...

Siz doğduğunuzda bu misyon üzerinize yüklenmiş olmuyor mu?

- Hayır. İsteseydim başka şansım olabilirdi.

Hiç böyle bir örnek var mı?

- Castro'nun kızı ABD'ye kaçmıştı. Manken filan oldu herhalde.

Bu size nasıl geliyor?

- Hoş değil tabii. Kendisi için de yanlış yaptı. Onun için esas mutluluk Küba'da kalması olurdu.

Kemal Derviş'in oğlu DJ. Siz ise arşivlerden Rusça çeviriler yapıyorsunuz. Bu konuda ne diyeceksiniz?

- Kemal Derviş'in oğluyla karşılaştırılmam doğru olmaz.

Siz mesela “Ben VJ olacağım, hayattaki en büyük arzum bu!” diyebilir miydiniz?

- Olabilirdi tabii. Sadece siyasetle ilgili değilim ki. Müzikle de ilgileniyorum, sinemayla da. Sonra bir sürü yayınlanmış şiir çevirilerim var.

Rusçayı nasıl öğrendiniz?

- Kendi kendime. 96 yılında AFS'yle Rusya'ya gittim. Başka seçeneklerim de vardı ama ben Rusya'yı seçtim. Çünkü büyük bir kültür. Amerika'yı İstanbul'da görebilirsiniz, İstiklal Caddesi'ni dolaştığımızda bile! Bir de Rusça önemli bir dil. Gittiğimde hiç bilmiyordum. Şimdi çok rahat çeviri yapıyor ve konuşabiliyorum. Sonra hep gidip geldim. Ve arşivlerde çalıştım. En son Sovyetler Birliği dönemindeki Merkez Parti arşivinde. Türk Sovyet ilişkileri üzerine. Sonra Ermeni meselesi üzerine eğildim. Türkiye'nin de tezlerini destekleyen önemli belgeler vardı. Aslında Türk Devleti'nin yapmadığını biz yaptık. O arşive ilk giren Türk benim. Bugüne kadar ne yazık ki başka kimsenin böyle bir başvurusu olmamış.

İsmi taşıdığımız insanların öykülerini biliyor musunuz?

- Mehmet ismi, Mehmet Çetin'den geliyor. 1978 yılında Kaharamanmaraş'ta bir köylü önderi. 78'de öldürüldü. Bora da, Bora Gözen'den geliyor. O da 70'li yıllarda Lübnan'da İsrail komandoları tarafından öldürüldü.

Bu isimleri taşıyor olmak insana ağır gelmez mi?

- Yoo onur duyuyorum.

YENİ JÖNTÜRLER

ÊSizin gibi düşünmeyenlere acıyarak mı bakıyorsunuz?

- Bir Türkiye tablosu çizdim, aslında gençlik de farklı bir durumda değil. Üniversiteler özelleştiriliyor, paran varsa okuyabiliyorsun. Hasbelkader girdin diyelim, bu sefer de mezun olunca iş bulamıyorsun. Diğer taraftan sana kozmopolit bir kültür dayatılıyor. Ya da bir tarikat kültürü. Kendi dilinde eğitim bile alamıyorsun. Gençlik açısından böyle çıkmazlar var. Er ya da geç, insanlar

bunun farkına varacak ve bu mücadeleye bir yerinden katılacak. Türkiye'nin bu koşulları 20. yüzyılın başındaki Jöntürkleri tekrar yaratacak.

“Biri Bizi Gözetliyor” programındaki gençler hakkında ne düşünüyorsunuz?

- Çok izlemedim açıkçası. Bana yapmacık geliyorlar.

Siz şöhret olmak istemez misiniz? Olmak isteyenlere karşı mısınız?

- Beni ilgilendirmiyor böyle şeyler. Tanınan, bilinen biri olmak bile dayatılıyor gençliğe. “Biri Bizi Gözetliyor”a katıl, sonra da şarkıcı ya da manken ol.

Sizin manken bir sevgiliniz olamaz mı?

- Olabilir.

Onunla Rus arşivleri üzerine konuşmanız biraz zor olur ama...

- Ben hayatın bir çok yönüyle ilgiliyim. Ama o ün, şöhret peşinde koşanlar Bergama'da köylerde çalışmaz. Tütün nasıl kırılır, pamuk nasıl toplanır bilmez...

Hayattaki rol modeliniz babanız mı?

- İlle de onun yerine geçeceğim, o olacağım diye bir düşüncem yok. Ama bu mücadelede ne görev verilirse verilsin, hepsini yapmaya hazırım.

Türkiye'de iflah olmayacak, izole edilmesi gereken bir gençlik var mı?

- 80'den sonra bilinçli olarak bir apolitizasyon dayatıldığı için gençliğin kendisi, olan bitenden sorumlu değil.

Sizin apolitik olma şansınız yoktu tabii...

- Özal'ın oğlu olsaydım, ben ben olmazdım onu biliyorum!

Kızları etkilemenin bir yolu mu insanın babasının Doğu Perinçek olması?

- Bugüne kadar işe yaramadı. Ne yaptysam kendim yaptım. Sadece Bergama'daki köylüler şaşırды babamın kim olduğunu öğrenince. Onların kafasında siyasilerin oğlu lüks arabalara biner, gece kulüplerine gider...

LAİLA MI ... ORASI NERESİ?

Siz Laila'ya filan gider misiniz?

- Orası neresi?

Peki siz nerelere gidirsiniz?

- Gider bir yerde bira içerim. Maç izlemek için bir meyhaneye gider, rakı

söylerim. Ama tabii bu sık yaptığım bir şey değil.

Bu davada annenizin harcadığını düşünüyor musunuz?

- Yoo. Onun da yaptığı pek çok çalışma var. Şu anda Atatürk Eserleri Genel Koordinatörü. Yazdığı kitaplar var. Ayrıca partinin merkez komite üyesi.

Son olaylarda tartaklanınca ne hissettiniz?

- Tartaklanma diye bir şey yok. 17-19 Mayıs'ta İstanbul'dan Ankara'ya yapılan bir yürüyüş vardı. Ülkemize ve üniversitemize sahip çıkmak için Anadolu'ya geçiyoruz sloganıyla. Biz bunun standını açtığımızda bir saldırıya uğradık. Gereken cevabı da verdik. Ufak tefek zaiyatlar olacaktır tabii...

Alnınızda kaç dikiş var?

- Sekiz. Ama çok da mühim değil!

[Geri](#)

[Ana Sayfa](#) | [Son Dakika](#) | [Haber İndeksi](#) | [Türkiye](#) | [Ekonomi](#) | [Dünya](#) | [Spor](#) | [Yaşam](#) | [Yazarlar](#) | [Kültür Sanat](#) | [GeziPiyasane](#) | [Teknonet](#) | [Astronet](#) | [Şehir Rehberi](#) | [İnsan Kaynakları](#) | [Seri İlanlar](#) | [Arama+Arşiv](#) | [Bize yazın](#) | [Yardım](#)

© Copyright 2001 Hürriyet